

Мој доживљај поеме „Облак у панталонама”

Алекса Вучковић, Зц

Мајаковски је био бунтовник, противник извештачених друштвених норми, човек спреман на вику, дреку и протесте, али и човек чија је душа била саткана од чисте љубави, која је живела за то да воли и буде вољена.

Песма „Облак у панталонама” започиње прологом у коме се песник обраћа свим онима који су га осуђивали. Говори им да не знају шта је љубав, јер нису у стању да је искусе и да се жртвују. Присећа се своје неузвраћене, трагичне љубави и чекања своје вољене девојке једне хладне децембарске вечери. Песник је у том тренутку водио тешке унутрашње борбе међу којима је било и преиспитивање његове љубави према Марији. Чекао је сатима своју драгу, да би му на крају она рекла да се удаје. Иако је његово лице изгледало мирно, у њему су се комешала разна непријатна осећања. То га погађа, али јој не дозвољава да види његову бол, па јој се обраћа дрско и непристојно. Говори јој да је глупа јер му је давала лажну наду, говорила је једно, а радила нешто сасвим друго. Он проклиње друштво, Бога и Марију што су уништили наду у љубав, међутим песник своје разочарење претвара у снагу која му помаже да настави даље.

Владимир Мајаковски овом песмом приказује човека који је био спреман да се супротстави примитивној средини, која не разуме његове потребе, зарад љубави која га је у исто време чинила бесним и љутим, али и нежним попут облака у панталонама.